

פרשת במדבר

על הקשר ההפוך שבין ההפטרה לפרשה

היחס שבין פרשת "במדבר" לבין ההפטרה בהושע ב' (א'-כ"ב): "וְהָיָה מִסְפָּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כְּחֹל הַיָּם אֲשֶׁר לֹא יִמָּד וְלֹא יִסָּפֵר..", הוא יחס של 'ניגוד', להבדיל מהקשר הימשלים' בדרך כלל, שבין ההפטרות לפרשות.

ספר במדבר מתחיל בתיאור סדרי העם, בו משה נדרש לפקוד את העם באופן מדוייק, במטרה להחנותו סביב המשכן על פי השבטים ודגליהם.

ההפטרה לעומת זאת מציגה רעיון הפוך לגמרי הנשען על הנבואה כי מספרו של העם יהיה באחרית הימים כה עצום, עד כדי כך שלא תהיה האפשרות לספירה ולמפקד כלל.

כאן מבשר הנביא את מילוי ההבטחה לאברהם אבי האומה: "כִּיבָרְךָ אֶבְרָחָם וְהָרְבָה אַרְבָּה אֶת זַרְעוֹ כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וְכָחֹל אֲשֶׁר עַל שְׁפַת הַיָּם..". (בראשית כ"ב י"ז) – תוך שימוש מכוון בדימוי "כחול הים".

(רעיון מתוך "חזון המקרא" הרב יששכר יעקובסון)

שיעור פרשת השבוע: יניב עקיבא

י מ י ה ח ו ל		שבת פרשת במדבר	
04:38←04:40	זמן תפילין /טלית	19:18	הדלקת נרות
06:00	שחרית א'	19:25	14:00 מנחה
06:45	שחרית ב' (בביה"כ)	06:45	שחרית א'
		08:30	שחרית ב'
09:08←09:09	סוף זמן ק"ש	08:00	שחרית ע"מ
13:15	מנחה א' (בחד"א)	17:40	13:30 מנחה
19:30	מנחה משניות וערבית	17:00	לימוד הורים וילדים
19:42←19:38	שקיעה	18:00	שיעור- הרב ארי
20:10	ערבית	20:15	צאת השבת

שבת
שלום

פ"ע אט עיר – פרשת מאדבר ויום ירושלים

העיר והמדבר

השבת אנו יוצאים יחד עם בני ישראל אל המדבר הגדול, לשנים ארוכות של נדודים ואתגרים פיזיים ורוחניים. בניגוד למחשבה האינטואיטיבית, חומש במדבר אינו המשך ישיר של ויקרא ואינו מתאר רצף היסטורי ברור וקוהרנטי של אירועים. עיקרו של חומש זה הוא המפגש עם ה'מהות המידברית' – החוויה והדרך המאפיינים את השהות באזור זה, ודורשים דרכי התמודדות מתאימות. **הרב יואל בן-נון** מתאר את מבנה התורה כמעין עץ, אשר גזעו הוא חומשי בראשית ושמות, ואילו ויקרא ובמדבר הינם ענפים המתפצלים לשני כיוונים מנוגדים. חומש ויקרא, לשיטתו, מתאר את הקדושה הפנימית, על כל השלכותיה, ואילו **במדבר מתאר את הקדושה החיצונית, האור המקיף**. כל המצוות, הנהלים האירגוניים, האתגרים והקשיים המתוארים בחומש במדבר, סובבים סביב היכולת לגלות בעולם קדושה חיצונית שאינה ספונה במקדש ובמשרתיו.

המדבר, כמקום שקט, נקי ומרוחק, מסמל ביהדות אידאה רוחנית המחפשת את הטוהר הטבעי, החזרה למקורות הבראשיתית, שם הכל ישר ובריא. משום כך ניתנה התורה במדבר, ומשום כך אנו מצווים מדי שבעה ימים לעזוב הכל ולחזור לימי בראשית. המדבר הוא מקום 'ירח-הדבש' של הקב"ה וישראל. מאידך, אנו מוצאים ביהדות אידאה עירונית מובהקת, השואפת לשגב ולהדר, לתחושת פליאה מול הפאר והעוצמה שבהישגים ההנדסיים והאומנותיים. במרכזה של אידאה זו ניצבת ירושלים כעיר הקודש והמקדש. **הרב שג"ר**, מעמיק בתיאור שניות זו בספרו "ביום ההוא":

ירושלים היא האידיאה של עיר אנושית, וימי שלא ראה ירושלים בתפארתה לא ראה כרך נחמד מעולם, עד ש'אין עיר אלא ירושלים'. בתוך העיר הזאת מתגלה: "גדול ה' ומהלל מאד בעיר א-הינו הר קדשו" (תהלים מ"ח, ב) – במה הוא גדול? בעיר הר קדשו. ירושלים הבנויה המחוברת יחדיו של הציוויליזציה, שמתוכה מתגלה הא-הי, היא הניגוד המוחלט של המדבר והשממה - מקום הדמים, המלחמות, המריבות והפירוד - ולכן הנביא הזועק על חורבן ירושלים מכריז: 'ציון מדבר היתה ירושלים שמה'.

האם אנו נידונים להיקרע לעולם בין הקטבים השונים? נדמה שדוקא בשנה כשלנו, בה נצמדו פרשת במדבר ויום ירושלים, יש לנו הזדמנות לעבוד על האיזון הבריא. מוסיף הרב שג"ר שבמיוחד בארץ ישראל, בה מגיעה כל תנועה לזיכוכ, ניתן למצוא ולחיות את החיבור הנכון ושיווי המשקל בין המוקדים:

הניגוד שבין המדבר לעיר, בין המחנה למרחב שמחוצה לו, הוא במהותו ניגוד בין שתי הוויית של קדושה, שכל אחת מהן מחזיקה צד שלילי משלה – זה לעומת זה. קדושת ארץ ישראל, שהיא הקדושה שבטבע חסר הגבולות שתיחמו ועיצבו פוגמים בו ומחללים את ראשוניותו, וקדושת ירושלים, שהיא הקדושה שהציוויליזציה שמה לה גבולות אשר פריצתם סוחפת את האדם אל עבר הדמוניות של התווה המדברי... ארץ ישראל היא המקום בו הטבע פוסק מלהיות דמוני והופך להיות שבת. ואילו ירושלים היא המקום בו הציוויליזציה פוסקת מלהיות משחיתה ומחללת והופכת להיות מלאה צדק ואמונה "ויקרא לך עיר הצדק קריה נאמנה" (ישעיהו א. כו).

נסיים בקטעים מן השיר 'ירושלים' של המשוררת היידית קדיה מולודובסקי, בתרגומו של מרדכי סבר.

על גבול האין-סוף	בזקני-שיבה פנפילים
צופה העיר ירושלים.	עוטי אימה – אומרים תהלים.
חציה של מעלה,	...
חציה של מטה -	ותחזינה עינינו – הן אתמול זה ארע.
בברית עם מלכות שמים.	במורא ובמכאוב הפלא נראה,
	עין בעין,
סלעי-הרים סוככים עליה,	על סף האין-סוף
צוקי לבן מדבריים	בירושלים.

ליעקב גורן, אתך באבלך על פטירת אחיך

ניסים כהן ז"ל

קיבוץ סעד

חודש סיון

אלה אזכרה..

(תשע"ט)	ב' בסיון – יום פטירתו של נעם אל ז"ל, נכדם של פרלה וניסים דדון, בנם של זהר ואורי אל
(תשע"ז)	ד' בסיון – יום פטירתה של חברתנו אסתר זיוון ז"ל
(תשע"ט)	ט' בסיון - יום פטירתה של חברתנו מרים רוזנמן ז"ל
(תשמ"ו)	י"א סיון – יום פטירתה של פרידה אייזנשטט ז"ל - אמם של לאה גיטמן ואיציק ברזלי
(תשע"ח)	י"א בסיון – יום פטירתו של חברנו אלימלך (אדו) פולק ז"ל
(תשכ"ו)	י"ב בסיון - יום פטירתו של חברנו יעקב גיטמן ז"ל
(תשע"ז)	י"ב בסיון- יום פטירתה של חברתנו רחל סימון ז"ל
(תשמ"ט)	י"ג בסיון - יום פטירתו של בננו רז גולן ז"ל
(תשמ"ט)	י"ג בסיון - יום פטירתה של גיזלה קסט ז"ל אמו של ישראל קסט
(תשט"ו)	י"ד בסיון- יום פטירתו של בננו יעקב אריאל ז"ל
(תשל"א)	כ"ג בסיון- יום פטירתו של חברנו אלי לוי ז"ל
(תשס"ה)	כ"ד בסיון – יום פטירתו של חברנו עזרא שטיינמץ ז"ל
(תשס"ו)	כ"ט בסיון- יום פטירתו של חברנו אברהם (אייבי) כהן ז"ל

שבת מהרכי"ט

ראש חודש סיוון יהיה ביום שלישי. המולד יהיה בליל שלישי בשעה 18.00, 4 דקות ו21 חלקים. אומרים אב הרחמים.

(לוח א"י הרב טוקציינסקי)

"ישו את ירושלים ירושלים אילו בה"

לכבוד יום ירושלים נקיים במוצאי שבת, אור לכ"ח באייר (28.5), תפילת ערבית חגיגית בליווי מוזיקלי.

התפילה תתקיים מעט לאחר צאת השבת, בשעה 20:30.

אנו מבקשים מכל מנייני השדה להתאחד ולהגיע לתפילה בבית הכנסת על-מנת שנחוגג יחד, ברוב עם.

בואו בשמחה!

וצדת דת

שמיצית כהלכתה – יו"ת פנואל תהשמיטה/ הרב ארי

שאלה: רוב הפירות שנמצאים כעת על העצים חנטו בשנת השמיטה. האם מותר בתקופה זו של השנה להיכנס לגינות פרטיות ולקטוף פירות הפקר? האם צריך לבקש רשות מבעלי הבית? הרי הפירות מופקדים ואינם שייכים לאף אחד?

תשובה: במשנה במסכת שביעית נחלקו בית שמאי ובית הלל אם מותר למלקט פירות שביעית בשדה חברו להודות או להשיב טובה לבעל הבית (שביעית פרק ד משנה ב):

בית שמאי אומרים אין אוכלין פירות שביעית בטובה ובית הלל אומרים אוכלין בטובה ושלא בטובה.

לדעת בית שמאי אין להודות או לגמול טובה עם בעל הבית על שהסכים שילקטו מפירותיו, שהרי התורה חייבה אותו להפקירם, וממילא הם אינם שלו. כל הודאה לעומתם, מאפשרים בית הלל להודות לבעל הבית וגם להשיב לו כגמולו הטוב על שפתח שעריו והפקיר את פירותיו.

הרמב"ם פסק להלכה כדברי בית הלל (הלכות שמיטה ויובל פרק ו הלכה טו):

אוכלין פירות שביעית בטובה ושלא בטובה. בטובה כיצד? שיתן לו פירות שביעית כמו שעשה עמו טובה שנתן לו, או שיכניסו לגינתו לאכול כמי שעשה לו טובה.

מדוע לדעת בית הלל אפשר להשיב טובה לבעל הבית, הרי הפירות אינם שלו?

מדברי הרב קוק ('שבת הארץ' ו', טו) עולה שראוי לנהוג כשיטת הראב"ד והר"ש. לשיטתם לא זו בלבד שמותר להודות אלא **שחייבים** לבקש רשות מבעל הבית לפני שנכנסים לרשותו (הם כנראה גרסו בדעת בית הלל "אין אוכלין פירות שביעית אלא בטובה"). ואלו דבריו:

יש אומרים, שאין אוכלין פירות שביעית אלא ברשות בעל הבית, אף על פי שמן התורה הפירות הן הפקר, ומותר לאכול מהן בלא רשות, גדר גדרו חכמים, שלא ירגיל אדם את עצמו לאכול מפירות חברו בלא רשות גם בשאר ימות השנים, ואסרו לאכול גם בשביעית כי אם ברשות של בעל הפירות. ונראה פשוט, שבעל הבית מהויב הוא לתן רשות, ואסור לו למנוע שום אדם שבעולם, מלאכול את פירותיו בשביעית. ונראין הדברים, שלדעה זו אם עבר בעל הבית ולא נתן רשות, אע"פ שעבד איסורא בזה, ועובר משום מצוות עשה של השמטת הפירות, מכל מקום אסור לעבור על דעתו ולאכול הפירות בלא רשותו.

לפי הרב קוק החובה לבקש רשות נועדה לחנך את האדם שלא יתרגל לקחת דברים שאינם שלו. כמובן שבעל הבית חייב להסכים, מכיוון שהפירות אינם שלו.

בהזדמנות זו חשוב להדגיש שרק הפירות הם הפקר, אבל הדברים האחרים שבחצר כולל העץ על ענפיו אינם הפקר כלל. כך עולה מלשון התורה בפרשת משפטים (שמות כג יא): "וְהַשְּׂבִיעֵת תִּשְׂמְטֶנָּה וְיִטְשָׁתָּהּ וְאָכְלוּ אֶבְלָגֶי עִמָּךְ". תכלית ההפקרה היא אכילת בני האדם, ולכן החובה להפקיר (לבעל הבית) וההיתר ללקט (לכולם) מתייחסים לפירות בלבד. הנכנס לקטוף פירות חייב לשים לב שאינו פוגע בעצים, ועל אחת כמה וכמה בדברים אחרים שנמצאים בגינת חברו.

החוששים מנזקים שעתידים להיגרם מכניסה חופשית לגינתו רשאים לתלות בכניסה שלט המציין שהפירות הם הפקר ויש לתאם זמן עם בעלי הבית כדי לקטוף פירות.

10 מ' יוצר? – לפרשת באדר

(בסוף כל שאלה יש הפניה לעליה לתורה שם נמצאת התשובה, תשובות במהופך למטה)

1. מאיזה גיל נימנו אנשים למפקד שבתחילת הפרשה? מדוע דווקא מגיל זה? (ראשון)
2. מי שאביו משבט אחד ואימו משבט אחר לאיזה שבט היה משתייך? נסו להוכיח מלשון התורה. (ראשון)
3. מי היה השבט הגדול ביותר במפקד? כמה אנשים נימנו בו? (שני)
4. מי היה השבט הקטן ביותר במפקד? כמה אנשים נימנו בו? (שני)
5. 12 השבטים חנו סביב המשכן בארבעה דגלים. מי עמד בראש כל דגל? (שלישי)
6. מאיזה גיל נימנו אנשי שבט לוי? נסו להסביר מדוע דווקא מגיל זה? (חמישי)
7. מהו הקשר המשפחתי בין יצהר לחברון? מי היה סבא שלהם? (חמישי)
8. על מה היו אחראים משפחת בני קהת? (חמישי)
9. איזו משפחה משבט לוי נשאה במדבר את קרשי המשכן? (חמישי)
10. כמה שנים היה עובד הלוי במשכן? באיזה גיל התחיל? מתי סיים לעבוד? (שביעי)

תפילת ילדים חגיגית לכבוד יום ירושלים

בשבת זו (במדבר) נערוך תפילת ילדים חגיגית לכבודה של ירושלים.

התפילה תתקיים ברחבת בית הכנסת לאחר המניין השני.

בסוף התפילה נערוך קידוש מיוחד לזכרו של נעם אל ז"ל, נכדם של ניסים ופרלה דדון,

שסידורי הילדים נתרמו לעילוי נשמתו.

הילדים וההורים מוזמנים!

וצאת דת

בית מדרש נשי סעד

מוזמנות בכיף לערב בנושא:

תורה

יום שני, כ"ט באייר, ה' 30/5 , בשעה 20:30 , בבית הכנסת

20:35 שקמה כספי – "ממקום שליבו חפץ"

15:21 דקלה יהודית הימן – מאחורי פרוכת שבועות – "שבעת הרועים, שבעת המינים"

22:00 חברותות עצמאיות בנושא: "ספירת מלכות"

מחכות לכן!

התפילה תתקיים ברחבת בית הכנסת לאחר המניין השני. בסוף התפילה נערוך קידוש מיוחד לזכרו של נעם אל ז"ל, נכדם של ניסים ופרלה דדון, שסידורי הילדים נתרמו לעילוי נשמתו. הילדים וההורים מוזמנים! וצאת דת

מעשה במשנה

לימוד משנה נתפס אצל רבים מאתנו כלימוד מלאה, לימוד של ספר חוקים יבש, מלא פרטים ודקויות נוקדניות, בלי לב ונשמה. אך כפי שכתב הרב יעקב נגן בפתיחה לספרו 'נשמת המשנה': "גופה של המשנה הוא ההלכה, אולם... ההתבוננות בפרטי הלכה חושפת יסודות חשובים הנוגעים לנוכחות האל בעולם, לזיקה בין הלכה לחיים, למערכות היחסים שבין אבות לבנים ובין איש לאישה, לצדק חברתי, לבית המקדש, לארץ ישראל ועוד. התנאי הראשון לגילוי נשמת המשנה הוא יחס מתאים של הלומד. אדם מצליח לגלות רק כאשר הוא מחפש..."

מתוך הבנה שהמשנה מקפלת בתוכה אמירות משמעותיות מאד לחיינו ושהיא הבסיס ו'עמוד הברזל' של התושבי'ע ולכבוד סיום לימוד ש"ס משנה קהילתי, החלטנו להקדיש את תיקון ליל שבועות השנה למשנה ולבקש מהמלמדים השונים שיקדישו את שיעוריהם למשנה אחת משמעותית במיוחד עבורם. כהקדמה והכנה, אפתח בדברים הבאים בדוגמה אחת למשנה המעלה שאלות המעסיקות אותנו גם כיום.

פרק ב במסכת בבא בתרא עוסק ביחסי שכנים ובהסדרתם. משנה א קובעת: "לא יחפור אדם בור סמוך לבורו של חברו". על האדם להקפיד ולהיזהר שלא להזיק לרכושו של שכנו, ובמקרה בו לשכן קיים בור מים בסמיכות לגבול בין השכנים, אזי על השכן השני להרחיק עצמו ולא לחפור בור בסמיכות לבורו של חברו, שמא החפירה או הלחות של המים יפגעו בו.

בהמשך הפרק, במשניות י-יא המשנה ממשיכה לדון בדיני הרחקת נזקים בין שכנים, אלא שבמשניות אלו ר' יוסי חולק על תנא-קמא:

[י] מרחיקין את המשרה מן הירק, ואת הכרישין מן הבצלים ואת החרדל מן הדבורים.

רבי יוסי מתיר בחרדל.

[יא] מרחיקין את האילן מן הבור עשרים וחמש אמה,

ובחרוב ובסקמה חמשים אמה,

בין מלמעלה בין מן הצד.

אם הבור קדמה קוצץ ונותן דמים ואם אילן קדם לא יקוץ.

ספק זה קדם וספק זה קדם לא יקוץ.

רבי יוסי אומר אף על פי שהבור קודמת לאילן לא יקוץ שזה חופר בתוך שלו וזה נוטע בתוך שלו:

במשנה י נאמר שיש להרחיק את המשרה, מים ששורים בהם פשתן, מערוגת הירקות של שכנו וכן אין לזרוע כרישה בסמוך לבצל של שכנו מכיוון שהכרישה מזיקה לבצל ואין לזרוע חרדל בסמוך לכוורת דבורים מכיוון שהחרדל מזיק לדבורים. ר' יוסי חולק על הפרט האחרון המצוין במשנה ומתיר לזרוע חרדל בסמוך לכוורת.

במשנה יא נאמר שאסור לאדם לטעת עצים בחצרו בסמוך לבור מים של שכנו מכיוון שהשורשים של העצים יהרסו את בור המים. עוד עולה בבירור במשנה זו שאלת הקדימות – מי היה קודם. על-פי האמור במשנה זו מי שקדם ועשה – זכה. אם בעל האילן נטע ראשון, אזי בעל הבור יצטרך להתחשב בקיומו של האילן ולהרחיק את בורו אולם אם בעל הבור קדם, ולאחריו נטע השכן אילן בסמוך לבור, אזי יהיה עליו לקצוץ את האילן ובעל הבור יצטרך לפצות אותו על כך, או מכיוון שבכל-זאת נטע בתוך השטח שלו או מכיוון שבשעה בה נטע את העץ עוד לא הזיק לבור ומדובר רק בנזק עתידי.

כעת יש לשאול האם המחלוקת של ר' יוסי המובאת במשניות י-יא היא מחלוקת נקודתית רק בחרדל ובאילן? או שמא המחלוקת שלו משקפת תפיסה עקרונית רחבה יותר?

על-פי התוספתא [חיבור תנאי שכלל-הנראה נערך בא"י לאחר עריכת המשנה. יחסי המשנה והתוספתא מורכבים. התוספתא לעתים מוסיפה על המשנה, לעתים חולקת עליה ולעתים מפרשת אותה] נראה כי המחלוקת היא מחלוקת נקודתית. כך נאמר בתוספתא בבא-בתרא פרק א הלכה ח: "ר' יוסי מתיר בחרדל, שאו' לו כדרך שעשית בתוך שלך אף אני עושה בתוך שלי וכן היה ר' יוסי או' מרחיקין את הדבורים מן העיר חמשים אמה כדי שלא ינשכו את בני אדם". כלומר, נראה שר' יוסי חולק דווקא לעניין החרדל. ייתכן שמחלוקת זו נובעת מכך שבמקרה זה הנזק לדבורים נגרם עקב היותן ניידות. הדבורים יעברו בעצמן לתוך תחומו של השכן ואין זו אשמתו שיינזקו, שכן הוא זרע את החרדל בתחומו שלו ואי אפשר להגביל אותו, 'אף אני עושה בתוך שלי'. עוד ייתכן שהדבר קשור לסכנה או לחוסר הנעימות הקיימת בעקיצתן של הדבורים וכפי שניתן לראות בתוספתא לדעת ר' יוסי אין להעמיד כוורת בתוך תחומה של העיר. אם השכן העמיד כוורת דבורים שעלולה להיות מסוכנת בסמוך לחצר חברו, אזי במידה כנגד מידה, גם חברו לא חייב להתחשב בו ויכול לזרוע את החרדל בסמוך לגבול המשותף שלהם.

המחלוקת השנייה של ר' יוסי היא לעניין האילן, ואף כאן בתוספתא בהלכה יב נאמר: "ר' יוסי מתיר שלא ניתנו שדות אלא לנטיעה". כלומר, ר' יוסי מתיר לנטוע אילן בסמוך לבור מכיוון שזו תכליתם העיקרית של השדות, נטיעה.

בניגוד לתוספתא הרואה בדברי ר' יוסי מחלוקת נקודתית, הגמרא מפרשת את דבריו כעמדה כללית: "קא סברי רבנן על המזיק להרחיק את עצמו, מכלל דר' יוסי סבר על הניזק להרחיק עצמו". הגמרא מנסה לפרש את הדעות החלוקות בפרק משנה כשתי דעות עקרוניות קוטביות: מצד אחד, עמדת חכמים לפיה על האדם המזיק להרחיק את עצמו מכל אפשרות בה יגרום נזק ומצד שני עמדת ר' יוסי לפיה כל אחד עושה בתוך שלו ועל כל אחד להיזהר בעצמו שלא יארע לו נזק, על הניזק להרחיק עצמו.

עד כמה הדעות הללו מנוגדות ועד כמה גדול הפער ביניהן? האם חכמים סוברים שעל האדם להימנע מכל סיטואציה, אפילו רחוקה, בה עלול לגרום נזק עתידי לחברו ואפילו אם השכן עוד לא השתמש כלל בשטח הקרוב לגבול בין השכנים? או האם על האדם להרחיק עצמו מנזק רק במקרה בו השכן כבר חפר בור, כבר זרע ירקות ולכן עליו להיזהר רק מנזק שעלול להתרחש באופן מיידי? האם שאלת הקדימות, מי עשה קודם, רלוונטית לעניין זה או לא? ומנגד, עד כמה ר' יוסי מקדש את זכות השימוש? את הזכות של כל אדם להשתמש בנכס שלו כרצונו? האם ניתן להגביל זכות זו בטענה של פגיעה בשכן? ואם כן, מתי? והאם הגבלה זו של זכות השימוש מתוך חשש להזיק לשכן אין בה פגיעה באדם עצמו?

כל השאלות הללו, שהן שאלות חשובות שכל אחד מאתנו נתקל בהן כמעט באופן יומיומי, כשמשפצים את הבית, כשמסדרים את הגינה, כשמגדלים חיות מחמד, כשחיים חיי שכנות מלאים, הן שאלות המקופלות ומצויות כבר בתוך המשנה. צריך רק לשים לב, ולשאול.

ירושלים של זהב
נעמי שמר

שלושה שבועות לפני פרוץ מלחמת ששת הימים, בזמן ספירת הקולות בפסטיבל הזמר והפזמון הבינייני האומה בירושלים, עלתה זמרת אלמונית בשם שולי נתן עם גיטרה להנעים את זמן הקהל. והשאר היסטוריה....

הרצאה סרתקת של גיל פז, סבקר סחיקה של גל"צ שתתאר את גלגוליו השונים של השיר שאי אפשר להמסיק להתרגש מסנו.

יום ראשון כ"ח אייר 29.05
20:45 - התאספות וכיבוד במועדון לחבר
21:00 - תחילת ההרצאה

לכל בית 38
מוזאונים בשמחה לרקס שבועות האסורת

ביום רביעי	בשדות	17:30 התכנסות
ב' סיוון, 1.6	הקיבוץ	18:00 תחילת הטקס

בתכנית:

- תערוכת כליס חקלאיים
- הרקס האסורת
- תחרות עושות אבינה
- סעוליות יצירה תוצרת הקיבוץ
- בואו לבוסיס לבן, עם אחצלות ונסנוסיס

בואו בהמוניכם,
חינוך חברתי סעד

דריסת פופ "כתומה" אהבית

במחנה "מושבה" של בני עקיבא בפנסילבניה, נפגשו השבוע שלושה: ערן גינזברג, שלומיק קום, ושקי גזר של סעד שהגיעו עם משלוח ירקות גדול.

ערן ושלומיק עובדים יחד במטבח המחנה להכנת אוכל לשבתונים שבהם מארחים מאות משפחות מניו יורק והסביבה.

שרה פולק

צֹנֶת הַרְחָצָה נִפְתַּחַת!

ביום רביעי ב' בסיון 1/6 אי"ה תיפתח הבריכה.

בחודש יוני, תפתח הבריכה בבוקר לשחיינים ומשעות הצהריים לפי הטבלה המצורפת.

חשוב לנו להזכיר את כללי הזהב למתרחצים בבריכה :

- 1 . אין לשחות בבריכה ללא מציל (גם מי שברשותו תעודת מציל אינו רשאי לשחות לבד).
- 2 . יש להישמע לכל הוראותיו של המציל.
- 3 . יש להקפיד על השעות הנפרדות (נשים/גברים). גברים מתבקשים שלא להתקבץ ליד השער טרם הסתיימה שעת הנשים ולהגיע לבריכה בזמן הנקוב.
- 4 . ילדים עד כיתה ג' (כולל) יכולים לשחות עם הוריהם בשעות הנפרדות (על פי החלטת הנהלת הקהילה).
- 5 . ילדים עד כיתה ג' (כולל) חייבים בליווי מבוגר (בוגר י' ומעלה). בוגרי כיתה ד' יכולים לבוא לבריכה ללא ליווי מבוגר בהתאם לרמת עצמאותם במים.
- 6 . אין להכניס כל דבר מאכל לשטח הגדר הפנימית. אלכוהול אסור בכלל בשטח הבריכה, על פי חוק.
- 7 . יש להקפיד על שימוש בחיתולי בריכה עבור פעוטות הזקוקים לכך! אנא הגיעו מצוידים כראוי עם חיתול זרבה ע"מ למנוע אי נעימות משאר הציבור. **פעוט עם חיתול לא יכנס לבריכה הגדולה!**
- 8 . מתרחצים בעלי שיער ארוך- יש לאסוף את השיער טרם הכניסה למים. רצוי ללבוש כובע ים!
- 9 . בריכת הפעוטות- הרחצה באחריות ההורים בלבד. אנא היו ערניים, **התנתקו מהסלולרי** ושימו לב לילדיכם!
- 10 . אורחים יכולים להגיע רק בליווי מארחיהם. המארח יהיה בגיל תיכון (סוף כיתה י') ומעלה. איננו מעוניינים להיתקל במצבים של הוצאת אורחים ועוגמת נפש הנגרמת מכך!
- 11 . הזמנת אירועים פרטיים בבריכה תתבצע דרך יהודה 052-3934550. יש לפנות את שטח הבריכה עד השעה 22:45. מחיר סמלי של 200 ₪, ייגבה עבור אירוע פרטי למימון חלק מההוצאות.
- מדובר על אירועים פנימיים בלבד, אירועים חיצוניים מתומחרים בצורה שונה.
- 12 . חוגי שחייה- מדריכים חיצוניים יכולים לעבוד בבריכה רק לאחר יצירת הסכם עבודה מסודר עם יהודה.
- 13 . מנויים – בהמשך לנוהל מהשנים הקודמות, תתאפשר כניסת מנויים חיצוניים. מדובר על כ- 20 משפחות.
- 14 . בכל הקשור לבריכה ולהתנהלותה יש לפנות ליהודה.
- 15 . כניסה לבריכה תתבצע דרך השער הראשי בלבד!
- 16 . מומלץ לבני משק הגרים באזור לעשות מינוי לבריכה.
- 17 . נערים בגיל תיכון לא יוכלו להזמין אירועים סגורים בבריכה.

שעות הרחצה יגדלו בחודשים יולי-אוגוסט. חשוב לציין כי עומדת הרבה מחשבה מאחורי חלוקת השעות: מורכבות הקהילה, שעות הבתים הכוללים, מגבלות מציל ועוד.

בברכת עונה מוצלחת ובטוחה!

צדיא f ויהודה

לאו הריכה יוני

מומלץ לשמור במקום בולט

ימים ב', ד'	
שחיינים מעורב	6:30-7:30
שחייניות נשים	7:30-8:30
נשים	14:00-15:00
משפחות	15:00-17:00
נשים	17:00-18:00
גברים	18:00-19:00

ימים א', ג', ה'	
שחיינים מעורב	6:30-7:30
שחייניות נשים	7:30-8:30
נשים	14:00-15:00
גברים	15:00-16:00
משפחות	16:00-18:00
שחיינים מעורב	18:00-19:00

יום ו'	
שחיינים מעורב	6:30-7:30
שחייניות נשים	7:30-8:30
נשים	13:00-14:30
גברים	14:30-16:00
משפחות	16:00-18:00

לרנן שלמה מלף טוב לרלף נישואיק עב"ל ערן
לליליאן ויאיר ולכל המשפחה
איחולים לשמחות ולנחת!

ללאה אסטמן ולכל המשפחה, ברכות לנישואי הנכד
צילי - הנם של אתי ואבי אסטמן עב"ל אל
איחולים לשמחות ולנחת!

לאביבה ושעיה לב ולכל המשפחה
ברכות להולדת הנכד, בן לחוה וצמית רידר
שתלכו לאושר ונחת!

פינת לשון (17)

מגוי אל גוי

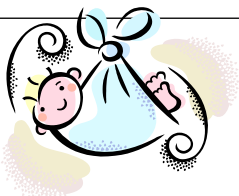
לפני כשבועיים, ב"פינת לשון" 16, ביקשתי ידענים שיואילו לחשוף מתי השתנתה משמעות המושג גוי ממובנו המקראי: עם - למשמעות: אינו יהודי. והינה, עוד בטרם אספתי את העלון מתיבת הדואר ביום ו' בבוקר, והנה לקראת שעת חצות אור ליום ו' – בה בדקתי את הוואטסאפ, ראיתי שתי תגובות. זהבה ברט-ישראלי העבירה לי את תשובתה של אחותה ד"ר ענת ישראלי בהאי ליסנא: תמסרי לחנן שלפני כמה חודשים יצא בעברית ספר מפורט של ישי רוזן-צבי ועדי אופיר על השאלה שלו – מי המציא את המשמעות של גוי כלא יהודי. התשובה הקצת מפתיעה – פאולוס! לזה הוסיפה זהבה תגובה משלה: בוקר טוב חנן, קראתי את דבריך מהעלים של השבת – מי היה זה שייחס למילה גוי – אדם שאינו יהודי. קרא את תשובתו של ד"ר אבנר דינור. אני לומדת אצלו קורס נפלא שנקרא: "דת ולאום – איזה בלגן". שבת שלום מזהבה.

לגבי פאולוס, זכרתי שהיה מראשוני הנצרות בדורותיה הראשונים, אבל לא הרבה מעבר לזה. לכן עיינתי באנציקלופדיה העברית, בערך שכתב עליו פרופ' דוד פלוסר באריכות. מתברר, שפאולוס (שאלו התרסי) היה תלמיד חכם מן הפרושים, מתלמידי רבן גמליאל הזקן ואף בתחילה רדף את היהודים הנוצרים הראשונים. הוא עבר מהפך. כאשר לדבריו ראה בחזון את ישו – וזה שינה את חייו... מוסיף פלוסר ומדגיש: מקובלת הדעה, שפאולוס ולא ישו היה המייסד האמיתי של הנצרות והוא שהרחיק את הנצרות מן היהדות. הנוצרים היהודים הראשונים המשיכו לקיים את מצוות התורה, אבל לגבי רבים מן הגויים הנוצרים, שנטו לקבל על עצמם חלק מן המצוות – פאולוס קבע: "גוי שמקבל את הנצרות ושומר את מצוות התורה – אינו נוצרי ממש". עד כאן (בקיצורים אכזריים) מדבריו של פרופ' פלוסר. אבל לא מצאתי בדבריו רמז מהיכן צץ רעיון האומר שגוי – אינו יהודי... טוב, פלוסר לא עסק בקטנות.

פניתי למרשתת כדי לנסות למצוא את ספרם של רוזן צבי ואופיר, שסיפרה עליו ענת ישראלי. אמנם לא הצלחתי לאתר את הספר, אבל מצאתי הקלטה של סדרת שיחות עם רוזן צבי על הנושא הזה. שיחה מס. 3 עסקה בשאלה: מתי הפכה משמעות המונח גוי מעם - לאדם שאינו יהודי. לא אלאה את הקוראים בפרטים מן השיחה המרתקת שארכה כחמישים דקות. אציין רק את הנקודה הקשורה לנושא הרשימה. רוזן צבי מסביר שפאולוס הפיץ את "בשורת" ישו המשיח באזורי צפון-מזרח הים התיכון. הוא חיפש שם לקהלי שומעיו (שבאותה תקופה הם עדיין לא נקראו נוצרים). הוא כינה את שומעי לקחו: גוים. הוא נסמך על פסוקים מן הנביאים, שהתאימו לתיאוריה שישו - הוא הוא המשיח...

חנן אולן

לצפרי וצפר שלומי, חנן אולן ואכל האספחה
ברכות להולדת הנכד, בן לרבקי ותומ
איחולים לאחות ולחנת!

קהילה יקרה,

עדכונים מרכזיים מהשבוע האחרון:

חדר האוכל

כפי שאתם יודעים, החל השיפוץ באזור ההגשה של חדר האוכל. עם תחילת השיפוץ ופירוק התקרה, התברר שהבעיה מורכבת יותר וישנה קריסה משמעותית שדורשת פעולה עמוקה יותר שתארך כחודש. אנחנו פועלים בכדי למצוא את הפתרונות הטובים ביותר על מנת להמשיך ולאפשר את ארוחת הצהריים לציבור. לאחר חשיבה עם צוות חד"א, הקייטרינג ושותפים נוספים, החלטנו לקיים בשבוע הבא, **בימים שני עד חמישי** את ארוחת הצהריים במועדון לחבר. תוגש ארוחה חמה בין השעות 13:00-11:30 וניתן יהיה לאכול במועדון לחבר. שימו לב לשעות הארוחה (עד 13:00 ולא עד 13:30!). במהלך השבוע נבחן את ההיענות וההתנהלות ותתקבל החלטה על המשך. כולנו נדרשים בתקופה זו לסבלנות ואורך רוח. אני רוצה להודות לכל מי שמסייע להתארגנות ובמיוחד לרננה ויפה, מיכל ובאה, וליוסי ואורי.

רכיבה על קלאב קאר ללא רישיון

לאחרונה הולכת ומתרחבת תופעה בקיבוץ של רכיבה על קלאב קאר של צעירים וצעירות ללא רישיון. הדבר מסוכן ביותר וחשוב להבין את ההשלכות העלולות להיות לנהיגה לא אחראית ו/או ללא ביטוח ורישיון מתאימים.

חשוב להבהיר ולדעת:

1. קלאב קאר הינו רכב מנועי לכל דבר ונדרש לביטוח חובה בתוקף ורישוי שנתי (טסט). באחריות בעל הרכב לדאוג לביצוע הדרישות הנ"ל.
2. הנהיגה בקלאב קאר מותרת אך ורק לבעלי רישיון טרקטור או רכב ומעלה.
3. במידה ואחד מהתנאים המפורטים בסעיפים 1 ו-2 לא מתקיים, **מדובר בעבירה פלילית** גם של הנהג וגם של בעל הרכב. הנהג צפוי לשלילת האפשרות להוצאת רישיון לתקופה ארוכה (בדומה לנהיגה באוטו ללא רישיון).

אם חלילה, נהג בקלאב קאר אדם ללא רישיון מתאים ועשה תאונה עם פגיעות גוף, ההשלכות קשות:

1. במקרה של תאונה בה נגרמו לנהג נזקי גוף – הביטוח אינו מכסה נהיגה ללא רישיון וכלל עלות ההוצאות הרפואיות על הנהג.

2. במקרה של תאונה בה נגרמו לאחרים נזקי גוף – הביטוח אינו מכסה נהיגה ללא רישיון, הנהג ובעל הרכב יישאו בכלל ההוצאות הרפואיות והפיצוי לנפגעים. הסכומים במקרים של נזקי גוף עשויים להגיע בקלות למאות אלפי שקלים ואף מיליונים במקרים של פציעות קשות או מוות.
3. בכל תאונה עם נזקי גוף אשר מעורב בה נהג ללא רישיון, צפוי הנהג לשלילה או מניעת הוצאת רישיון נהיגה (במידה ומדובר בצעיר שטרם הוציא רישיון) לתקופה שנעה בין 12 שנים לאיסור מוחלט על הוצאת רישיון נהיגה, תלוי בחומרת הפציעות.

אני קוראת לכולכם תושבים ותושבות, חברים וחברות, הורים יקרים, **אנא נהגו בזהירות, שימרו על החוק, וחשוב יותר שימרו על בטיחותכם, ובטיחות הקהילה כולה.**

מכת זבובים

בימים אלה אנו עדים ומרגישים את מכת הזבובים בסעד. יואל עברון פועל על מנת לצמצם את התופעה. בנוסף לטיפול השוטף, הכולל תליית מלכודות זבובים במקומות שונים בקיבוץ וכן ריסוס באזור פחי האשפה ובבריכת השחייה בחומר יעיל הכולל פיתיון, הוספנו מלכודות נוספות על הקיימות במספר מוקדים ברחבי הקיבוץ. מבדיקה שנערכה על ידי יואל נראה כי מקור הבעיה אינו בסעד אלא מחוץ לתחום הטיפול שלנו. נעשתה פנייה לגורמים הרלוונטיים לטיפול במקור הבעיה. חשוב להבין כי תוצאות הטיפול לא מורגשות באופן מיידי ואנו מקווים כי בעוד כשבועיים נראה תוצאות. יואל ממשיך לעקוב ולטפל בעניין ודואג שהטיפול יימשך לכל הקיץ.

בברכת שבת שלום,

קרן

קואל נדבך תרבות!

(שינוי תאריך)

יום רביעי, כ"ג בסיוון, 22/6 בשעה 20:30

שריינו את התאריך ובואו להיות שותפים לעיצוב וחידוש פני התרבות בסעד.

1. תרבות